

Praha, 25. ledna 2019

Vážený pane Vondráčku,

schválení zákona o zdanění tzv. "církvních restitucí" PS PČR 23. ledna 2019 nám znovu důrazně připomíná, že cesta, po níž se společnost od pádu totality před třiceti lety ubírá, není jednoduchá ani přímočará. A co je ještě důležitější, tato cesta nemusí samovolně – bez našeho aktivního přičinění a Boží pomoci – směřovat ke stále vyšším úrovním svobody, zákonnosti, demokracie a prosperity.

Poslaneckou sněmovnou schválený zákon je špatný hned dvakrát: svým obsahem i způsobem přijetí.

Pokud jde o obsah, míru (ne)souladu zákona s právním řádem České republiky přezkoumá Ústavní soud. Míru nesouladu se zákonem mravním může posoudit každý sám. Je zbytečné opakovat na tomto místě veřejnosti dobře známá fakta. Případů, kdy státní moc v minulosti pod pláštěm zákonnosti zcizovala majetek nepříteli oblíbených menšin, najdeme ve světě i u nás nemálo. Historická zkušenost ovšem učí i tomu, že lhostejnost či přitakávání takovým nepravostem se společnosti obvykle vymstí.

Pokud jde o způsob přijetí zmíněného zákona, považujeme jej z hlediska budoucnosti české společnosti za ještě nešťastnější než vlastní obsah. Zatímco naplněním litery zákona by byly postiženy především samotné církve a ti, jimž církve na poli své působnosti nebudou moci tolik posloužit, proces vzniku zákona má relevanci celospolečenskou. Demonstruje sílící bezskrupulóznost, aroganci a pokrytectví v české politice.

Jak jinak než bezskrupulóznost označit situaci, kdy si vládní strany "koupí" podporu KSČM ve Sněmovně výměnou za příslib znovu legálně "oholit" pokračovatele těch, které komunisté celá desetiletí okrádali a pronásledovali? Jak jinak než arogancí nazvat postoj, kdy jeden z čelných představitelů nejsilnější strany reaguje na dotaz o míře údajného nadhodnocení náhrad církvím slovy: "Analýzu nepotřebujete, stačí se zorientovat v čase a prostoru a řídit se selským rozumem." A jak jinak než jako pokrytectví pojmenovat chování poslanců, kteří ve Sněmovně zvednou ruku pro zákon, třebaže v soukromí ujišťují církevní představitele (a snad i sami sebe) tvrzením, že vlastně o nic nejde, neboť Ústavní soud zákon shodí?

Je smutným paradoxem, že Poslanecká sněmovna schválila zákon o zdanění tzv. "církvních restitucí" pouze čtyři dny poté, kdy si český národ mnoha způsoby připomněl půlstoletí, které uplynulo od smrti Jana Palacha. Studenta, jenž obětoval svůj život, aby probudil národ, rychle upadající do normalizačního marasmu a letargie. Možná by stálo za to upřímně zpytovat svědomí, nakolik nás Janovy hodnoty ještě i dnes bytostně oslovují, a nakolik se někteří z nás v mezích proměnili v rutinní kladeče věnců.

S pozdravem,

Václav Malý
biskup
předseda rady Iustitia et Pax

Mgr. Radek Vondráček
předseda Poslanecké sněmovny
Parlament České republiky
Sněmovní 4
118 26 Praha 1